

- Поецъ**, пойка, *s.* chanteur, euse.
Пожарина, *sf.* l'incendie *m.*, conflagration *f.*, embrasement *m.* [pompiers, *m.*]
Пожаринена команда, *sf.* les sapeurs, pompe à incendie, *f.*
Пожарникарь, *sm.* un pompier.
Пожълтявамъ, *vn.* jaunir, blémir; *||* пожълтявъ (за жито), *v. imp.* il blondit; *2.* пожълтявъ (за класове), ils se dorent; *3.* който пожълтява, jaunissant, *adj.*
Пожълтѣль, *adj.* blème.
Пожъртувамъ, *va.* fig. saucer.
Пожъртуване (себе-съ), *sn.* le dévouement; *||* (на нѣщо), fig. le sacrifice de.
Пожънвамъ, *va.* récolter; *||* fig. faucher.
Пожъната нива, *sf.* Agric. le chaume.
Позабравямъ, *va.* oublier, désapprendre, laisser. [fig. glisser sur.]
Позакачвамъ (малко), *va.* friser, frôler; *||*
Позакачване, *sn.* le frôlement.
Позакаченъ, *adj.* Peint. fatigué.
Позапирамъ, *vn.* traîner.
Позволене, *sn.* le permis, la permission, dispense, licence *f.*, licet *m.*, obéissance *f.*, aveu *m.*; *||* Jur. la souffrance.
Позволень, *adj.* faisable.
Позволявамъ, *va.* permettre, accorder, souffrir, approuver à, endurer; *||* (*cu.*, vr. s'autoriser (*voies* Простявамъ)).
Поздравявамъ и -равимъ, *va.* complimenter, féliciter (de, sur), congratuler, aller saluer; *||* (нѣкого съ нова година), souhaiter la bonne année à.
Поздравяване и -равене, *sn.* le compliment, les salutations *f.*, félicitation, congratulation *f.*; *||* (день на името), la fête.
Поздравителъ, *adj.* congratulatoire, de félicitation *f.* [l'harangue].
Поздравително слово, *sn.* l'allocution *f.*, la Позделенявамъ, *va.* vn. verdir, verdoyer; *||* (нѣщо пакъ), va. reverdir.
Позитивъ (от органы), *sm.* Mus. le positif.
Позитура (у фехтоване), *sf.* la garde.
Позиция, *sf.* Milit. la position.
Позлатено срѣбро (вермель), *sn.* le vermeil.
Позлатявамъ, *va.* dorer; *||* (два пакъ), sur-dorer; *||* (изново), redorer.
Позлатяване и -тене, *sn.* la dorure, le dorage; *1.* (съ kleessa вода), la batture; *2.* истривамъ —, *va.* dédorer; *3.* истри-васа -то, *v. imp.* elle se dédore.
Познавамъ, *va.* connaître, reconnaître, sentir, voir; *1.* fig. lire; *2.* (зла помыслъ), decouvrir ou enlever la mèche; *3.* (нѣкого пакъ), fig. retrouver; *4.* (пакъ), reconnaître; *5.* (себе-съ), se reconnaître; *6.* нещѫ да ма -вать, garder l'inconnu; *7.* -са, vr. se connaître, fréquenter; *8.* (отблъзо), fam. s'accointer; *9.* (за кризъ), s'accuser; *10.* -вамеса (единъ другъ), vr. se retrouver.
Познаване (пакъ), *sn.* la reconnaissance.
Познавателна способность, *sf.* fig. la conception.
Познавателно, *adv.* à bon escient.
Познайникъ, ница, *s.* chaland, ande; la connaissance, la pratique, le juge; *1.* -ници, pl. la clientèle; *2.* който има много —, répandu, *adj.*; *3.* между — съмъ, *vn.* être en pays de connaissance *f.*
Познайничавъ, *adj.* reconnaissable.
Познайство, *sn.* la connaissance, chalandise, habitude *f.*; *||* fig. l'user *m.*; *||* имамъ или вардя —, *vn.* cultiver.
Познане, *sn.* la connaissance, le savoir, capacité *f.*, concept *m.*, intelligence, idée, science, instruction, perception, notion, vue *f.*; *1.* fig. la lumière; *2.* (за мяртвецъ), Jur. l'identité *f.*; *3.* отъмнувамъ правда за —, *va.* désinvestir; *4.* съ пълно —, en connaissance de cause; *5.* съ —, *adv.* savament; *6.* способенъ за -неа, cognitif, *adj.*
Позната плата, *sf.* Typ. la conscience.
Познатливъ, *adj.* connaissable.
Познатость, *sf.* la notoriété.
Познать, *adj.* notoire; -то, -ment; *1.* (глъсто), familier; *2.* всѣкому съмъ —, être de notoriété publique *f.*; *3.* всѣкими -то нѣщо, c'est le pont aux ânes; *4.* колкото ми е -то, que je sache.
Позъ (полудесетина), *sm.* la pose.
Пойка (слайна), *sf.* une cantatrice.
Понлиница, *sf.* l'abreuvoir et abreuvement *m.*
Поило, *sn.* l'abreuvement *m.*
Понименно (по иже), *adv.* nominalement.
Понимотна данъ, *sf.* le cens.
Пониглизнявамъ (кою), *va.* anglaiser.
Пойнь пилецъ, *sm.* oiseau chanteur *m.*
Понскане [при първо —], Com. à bureau ouvert *m.*
Понсканъ, *adj.* voulu.
Понхтиявамъ, *va.* vn. faire retentir; *||* поихтиява, *v. imp.* il resonne.
Понхтияване, *sn.* le retentissement.
Показалецъ, *sm.* Méc. l'indicateur *m.*
Показалка, *sf.* l'index *m.*, le carton, la touche; *1.* (шо са върти на въздушъ-тъ), le vireton; *2.* (на часовникъ и на желѣзен пакъ), l'aiguille *f.*; *3.* (на пакъ), poteau indicateur *m.*; *4.* (у слънчовъ часовникъ), le style.
Показалникъ, *sm.* l'indicateur *m.*, le moniteur, les petites affiches *m.*; *||* Mathém. le caractéristique.
Показало, *sn.* l'échantillon *m.*; *||* нарѣзвамъ -ла отъ платове, *va.* Com. échantillonner.
Показана цѣна (на монета), *sf.* valeur numéraire *f.*
Показателъ, *adj.* indicatif.
— пръстъ, *sm.* l'index *m.*; *||* Anat. doigt indicateur *m.*